

b.l. 3.12 1969

GRADJANI, OMLADINO, RADNICI I SELJACI!

U ovim teškim danima borbe protiv posljedica stihije koja je uništila našu lijepu Banjaluku i brojna sela njene okoline, zbijmo još čvršće svoje redove, solidarno i dostojanstveno. Kao i do sada radimo na normalizaciji života u našoj opštini.

Štete su ogromne. Na pragu zime ostalo je bez sigurnog krova nad glavom oko 50 hiljada gradjana jer je stambeni fond od 17 hiljada stanova oštećen oko 80 procenata. Prema nepotpunim procjenama stručnjaka, jedna trećina ukupnog stambenog prostora moraće se potpuno porušiti. Komunalne i saobraćajne arterije grada za duže vrijeme su paralisane.

Privreda je onesposobljena. Najveći privredni gigant našega grada - Fabrika celuloze i viskoze za dogledno vrijeme neće biti u stanju da proizvodi materijalna dobra našoj zajednici, dok "Rudi Čajavec", "Vrbas", "Jelšingrad", "Vitaminska" i drugi ulažu nadljudske napore da što prije normalizuju proizvodnju i uposle sve svoje kapacitete. 22 hiljade djaka i studenata ostalo je bez škola i domova. Medicinski centar sa svojim stacionarima /bolničke zgrade, ambulante, medicinska oprema i drugi instrumenti/ potpuno su uništeni.

Međutim, mi smo i pored velike ljudske drame, koju su preživjeli naši ljudi, ipak optimisti. Mi ćemo sigurno vlastitim naporima i uz pomoć cijele zajednice u kratkom vremenu obezbijediti elementarne uslove za život i rad. "Nećete ostati sami, naša je društvena zajednica toliko snažna da ćemo biti u stanju uspješno prebroditi poteškoće i sagraditi novu Banjaluku", rekao je drug Tito.

Banjalučani su poslije zemljotresa pokazali visok nivo svijesti. Dostojanstveno i stoički smo podnijeli nesreću koja nas je zadesila. Bez panike i rezignacije paveli smo najtežu bitku i istoriji našega grada, da mu udahnemo život i vratimo stari sjaj i ljepotu. Gradićemo novu krajišku ljepoticu. Znamo da ćemo u tome uspjeti, jer uz nas je, kako se vidjelo prvih dana nesreće, cijela naša zajednica. Sigurni smo i u pomoć svih onih u svijetu koji vole čovjeka.

Svima nam je jasno da su obaveze gradjana ovoga grada najveće i da preko noći nećemo moći savladati posljedice zemljotresa. Potrebno nam je mnogo strpljenja, samoodricanja, pregalaštva, organizovanosti i smišljenog rada, potrebna je visoka disciplina svakog od nas da bi se što brže ostvarili uslovi za normalizovanje života u našoj opštini. Potrebno je da sve svoje snage damo ovom gradu u rješavanju

njegovih teških problema, a isto tako da se energično suprotstavimo svim špekulantima, koji će u ovim trenucima čvrste solidarnosti naših građana i seljaka pokušati da uprličaju ljudsko dostojanstvo brojnih Banjalučana i njihovu nesreću pretvore u koristoljublje. Život postepeno počinje da se normalizuje. Naša socijalistička svijest nam nalaže da se što prije nadjemo u svojim radnim organizacijama, na svojim radnim mjestima, da u okviru društvenih organizacija povedemo široku političku akciju za zbrinjavanje građana i normalizaciju života. Djeci i nesposobnima za rad obezbijedićemo, uz pomoć zajednice, siguran smještaj i normalne uslove za život u drugim sredinama, a mi ćemo svi, udružujući napore, prihvatiti se posla.

Podstičamo i razvijajmo stvaralaštvo i inicijative građana, razbijajmo neodlučnost i pasivnost, jer bezbroj je poslova pred nama koje svakodnevno svaki pojedinac može sopstvenim snagama sam izvršiti /raščišćavanje ruševina, izvlačenje namještaja, izgradnja sanitarija, itd/. Nemamo vremena za iščekivanje inicijativa od zvaničnih organa. Paničari i dezinformatori ne smiju ostati nežigosani od političkih aktivista i naših radnih ljudi.

Naš grad će živjeti! Opet ćemo se ponositi svojom Banjalukom i dokazati da volimo svoj grad i njegovu divnu okolinu!

Pozivamo u akciju da što prije i efikasnije otklanjamo posljedice zemljotresa, da počnemo graditi novi grad na obalama zelenog Vrbasa.

OPŠTINSKA KONFERENCIJA SSRN-a
B A N J A L U K A